

קִבְּץ

תוֹךְ הַנִּחַל

דְּבוּרִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, מְעוֹרְרִים מְעִירִים וּמְחַזְקִים, אֲשֶׁר מִתּוֹךְ
הַנִּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה נוֹבְעִים, לְהַחֲיֹת נַפְשׁ כָּל חַי וּמִשְׁמֵם יִשְׁקוּן
הַעֲדָרִים, לְהַתְחַזֵּק בַּעֲבוּדַת הַבוֹרָא בְּכָל דְּרָגָה שִׁיְהִיו נִמְצָאִים

אֲשֶׁר נֶאֱמְרוּ עַל יְדֵי
מֶרֶן מוֹהֲרָא "שׁ זי"ע

בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית שְׁבַת פְּרֻשַׁת מִשְׁפָּטִים ה'תשע"ד

יְדַבֵּר נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת מְעֻנֵּין פְּרֻשַׁת מִשְׁפָּטִים שְׁבָה מְרֻמָּז עֲנִין הַדִּיּוּן לִפְנֵי
הַדִּינִים, וַיִּגְלֶה נִפְלְאוֹת בְּמָה שְׁאֵמַר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ שְׁכָל זֶה הוּא סוּד
הַגְּלָגוּל, כִּי בּוֹדָאֵי יִצְטָרְכוּ לְתַקֵּן אֶת הַכֹּל, וַיַּעֲרֹר עַל לְמוּד הַלְכָה וְשִׁלְחָן

עָרוּךְ

יֵצֵא לְאוֹר עָרַב שְׁבַת קֹדֶשׁ פְּרֻשַׁת מִשְׁפָּטִים תשע"ה
עַל יְדֵי תַלְמִידֵי מִתִּיבְתָא 'הֵיכַל הַקְּדוֹשׁ' חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
עִיר הַקְּדוֹשׁ יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכְבִּי"א

הכתבת להשיג את הקונטרס הקדוש הזה
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים:

בארץ ישראל

יבנאל עיר ברסלב

גליל.

בארצות הברית

מתיבתא היכל הקדוש

Mesifta Heichal Hakodesh

1129 – 42nd Street

Brooklyn N.Y. 11219

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע באמצעות הדוא"ל
breslovinternational@gmail.com

גלה כבוד מישראל

בלב קרוע ומורתח, הננו מבכים מרה את הסתלקותו של מאור עינינו חיות נפשינו, כבוד קדושת איש האלקים, אשר כל ימיו אשר חיה, עלה והתעלה במעלות רמות, בדביקות האמיתית בו יתברך, זכה וזיכה את הרבים באור האמונה, רבבות נשמות ישראל האירו את נפשם באור האורות בגין פעולותיו הקדושות, הוא הצינור של המשכת דעת אדמו"ר הקדוש מוהר"ן ותלמידו הקדוש מוהרנ"ת בכל העולם כולו בכמשך יובל שנים, הלוא הוא, נזר עטרת תפארת ישראל, עמוד צלותהון

ומדברנא דאומתיה,

הגאון הצדיק הקדוש

אדונינו מורינו ורבינו

רבי אליעזר שלמה

זצוקללה"ה

בן הגה"צ הרב מטאקאי רבי מנחם זאב שיק זצוק"ל

עלה בסערה השמימה

ליל שישי לסדר "ומשה עלה אל האלקים"

י"ז שבט תשע"ה

וכל בני ישראל יבכו את השריפה אשר שרף ה'

מבכים מרה

חסידי ברסלב

בארץ ובחו"ל

סעדה שלישית פְּרֻשַׁת מִשְׁפָּטִים תשע"ד

מאמר

ואֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים

בסעדה שלישית, סעודת רעוא דרעוין, דבר מוהרא"ש ז"ל דבורים נוראים ונפלאים מאד על פי דברי רבנו ז"ל בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ר"פ, המדבר מלמודי אלקות שיש בכל דין תורה, עין שם.

כל המשא ומתן הוא תורה

פתח ואמר מוהרא"ש ז"ל, רבנו ז"ל אומר: 'דע, מי שצריך לדון לפני דינים בדין תורה, זה לו ענש ונקמה שהתורה נוקמת בו, כי באמת כל המשא ומתן הוא תורה, כי למשל, הדין המחליף פרה בחמור הוא תורה, ומכל שכן כשעושין הדבר בעצמו הוא בודאי תורה, (וכמו שמספרין כל זה בשם הבעל שם טוב ז"ל), ועל כן כשעושין משא ומתן, צריך שיקשר מחשבתו רק בהתורה והדינים המלבשים שם. ומי שעוקר המשא ומתן מן התורה, ונופל אל המשא ומתן בעצמו, ואינו מקשר מחשבתו אל התורה המלבש שם, אזי ענשו, שאחר כך הוא צריך לדון בדין תורה, ואזי צריך לחזור ולהביא כל הדברים, וכל

הַמַּחְשְׁבוֹת, וְכָל הָעֲסָקִים שֶׁהִיא לוֹ בְּשַׁעַת הַמִּשְׁאָ וּמִתָּן, מִתְחַלְתּוּ וְעַד סוּפוֹ, צָרִיךְ לְהֵבִיא הַכֹּל אֶל הַתּוֹרָה, דִּהְיִנּוּ שְׁצָרִיךְ לְחַזֵּר וּלְסַפֵּר הַכֹּל לְפָנַי הַדִּינִים, וְהֵם פּוֹסְקִים עַל זֶה דִּין תּוֹרָה, נִמְצָא, שֶׁחֲזֹר וְנַעֲשֶׂה מִכָּל דְּבָרֵי הַמִּשְׁאָ וּמִתָּן תּוֹרָה, וְהוּא לוֹ נִקְמָה, שֶׁהַתּוֹרָה נֹקֶמֶת בּוֹ עַל אֲשֶׁר עָקַר הַדִּינִים הַמְּלַבְּשִׁים בְּהַמִּשְׁאָ וּמִתָּן מִן הַתּוֹרָה, וְנִפְּלָ אֶל הַמִּשְׁאָ וּמִתָּן בְּעֲצָמוֹ, כִּי לֹא אֵין שׁוּם תּוֹרָה בְּהַמִּשְׁאָ וּמִתָּן, עַל כֵּן עָנְשׁוּ שְׁצָרִיךְ לָבוֹא לְפָנַי דִּין תּוֹרָה, וְאֲזִי צָרִיךְ לְהֵבִיא כָּל דְּבָרֵי הַמִּשְׁאָ וּמִתָּן וְלַעֲשׂוֹת מֵהֵם תּוֹרָה, וְאֲזִי מֵרָאִים לוֹ שֶׁכָּל הַמִּשְׁאָ וּמִתָּן הוּא תּוֹרָה, כִּי עֲכָשׁוּ נַעֲשֶׂה מֵהַכֹּל דִּין תּוֹרָה, כִּי בּוֹדָאִי הוּא צָרִיךְ לְהֵבִיא כָּל הַדְּבָרִים, אֲפִלּוֹ כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת לְפָנַי הַדִּינִים, כִּי אִם חָסַר אֵיזָה דְּבוּר אוֹ אֵיזָה מַחְשְׁבָה - יִתְקַלְקַל הַדִּין תּוֹרָה, וְצָרִיךְ דּוֹקָא לְהֵבִיא הַכֹּל, כָּל מָה שֶׁעָבַר בְּשַׁעַת הַמִּשְׁאָ וּמִתָּן לְפָנַי הַדִּינִים, וְהֵם עוֹשִׂין מִזֶּה דִּין תּוֹרָה, נִמְצָא שֶׁחֲזֹר וְנַעֲשֶׂה מֵהַמִּשְׁאָ וּמִתָּן תּוֹרָה, וּמֵרָאִין לוֹ שֶׁאֵין הַדְּבָר כִּמוֹ שֶׁהוּא סָבַר מִתְחַלֵּה שְׁאֵין בְּהַמִּשְׁאָ וּמִתָּן תּוֹרָה, כִּי הֲלֹא רָאָה בְּעֵינָיךְ, שֶׁכָּל דְּבָרֵי הַמִּשְׁאָ וּמִתָּן כָּלֵם הֵם תּוֹרָה, כִּי עֲכָשׁוּ נַעֲשֶׂה מֵהַכֹּל דִּין תּוֹרָה, וְהַכֹּל לְפָנַי הַפְּגָם, כִּי יֵשׁ אֶחָד שְׁאֵין עָנְשׁוּ רַק שְׁצָרִיךְ לָדוֹן, אֲבָל זוֹכָה בְּדִין,

רק שִׁמְרָאִין לוֹ שְׁפָגַם, אָבֵל יֵשׁ אֶחָד שְׁעָקַר יוֹתֵר הַמִּשָּׂא וּמִתָּן מִן הַתּוֹרָה, אַזִּי עָנְשׁוּ יוֹתֵר, שְׁגַם אֵינּוּ זוֹכֵה בְּדִין, כִּי בְּאֵמַת כְּשִׁעוּשֵׁינ מִשָּׂא וּמִתָּן, צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה רַק חִיצוֹנִית הַמִּחְשָׁבָה בְּתוֹךְ הַמִּשָּׂא וּמִתָּן, אָבֵל פְּנִימִיּוֹת מִחְשָׁבָתוֹ צָרִיךְ לְקַשֵּׁר אֶל הַתּוֹרָה וְכוּ'; עַיִן שָׁם כָּל זֹאת בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

להיות בקי בכל ההלכות הקשורות אל עסקיו והסביר מוהר"א ש"ז ל, כי הנה רבנו ז"ל מגלה בתורה זו, שאין שום עסק גשמי, ומשא ומתן, שלא יהיה בו תורה ולמודי אלקות, כי בכל העסקים, ובכל המשא ומתן שבין אדם לחברו, יש תורה והלכות המגלים אלקותו יתברך השרוי בתוכם, ובשעה שאדם עוסק במשא ומתן - מטלת עליו אחריות גדולה, לקשר מוחו אל התורה וההלכות שיש בתוך עסקיו, ולהזהר מאד שיהיו כל מעשיו מישרים והגונים על פי דיני והלכות התורה, ויש טעות גדולה הנמצאת אצל הרבה בני אדם, שנדמה להם, שרק רב ומורה צדק צריך להיות בקי בשלחן ערוך חלק "חושן משפט", שהן כל ההלכות של משא ומתן, גנבה, גזלה ואונאה וכו', אבל בעל הבית פשוט, אינו צריך להיות בקי בכל ההלכות האלו. ובאמת אדרבה! הוא, דיקא

בעל הבית העוסק במסחר ובמשא ומתן, צריך להיות בקי גדול בכל ההלכות האלו, כדי שלא יצא מגדרי התורה בשעת עסקיו, ולא יכשל בשום אונאת ממון, או אונאת דברים, או גנבה, או גזלה וכו', בשעת עסקו עם בני אדם, כי בשעה שמנהל עסקיו, הרי עוסק אז בתורה ממש, וכמאמר הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, שהלומד הלכות "המחליף פרה בחמור", לומד תורה בלבד, אבל המחליף פרה וחמור בפעל ממש, הרי עוסק בקיום התורה ממש, ולכן עליו להיות בקי בכל ההלכות הקשורות אל עסקיו, ולהזהר מאד לקיים אותן בכל פרטיהן ודקדיקהן.

ואז חוזרת התורה אל תוך כל עסקיו

ולכן אם אדם הסיח דעתו מן התורה שיש בתוך המשא ומתן, ושכח את ההלכות והדינים הנמצאים בתוכו, או שלא למד אותם פראוי, ומחמת זה נתעורר ריב ומחלוקת בינו לבין חברו על איזה עסק, אזי תקונו שייבוא לדון בדין תורה לפני הדיינים, והם יורו לו את התורה וההלכות שיש בתוך עסקיו, ויפסקו לו דין תורה כדת וכדין, והיא נקמה שהתורה נוקמת בו, כי מחמת ששכח והסיח דעתו מן התורה שיש בתוך עסקיו, ונדמה לו

שְׂאִין בְּהֵן תּוֹרָה, עֲכָשְׂיוּ מְכָרַח לְחֹזֵר וּלְהִבְיָא כָּל הָעֶסֶק לְפָנֵי הַדִּינִים, וּלְפָרַט לְפָנֵיהֶם כָּל פָּרַט וּפָרַט, בְּמַחְשָׁבָה דְּבוּר וּמַעֲשָׂה, וְהֵם יוֹרוּ וַיְגַלוּ לוֹ הַתּוֹרָה שְׂיֵשׁ בְּתוֹכְכֶם, וַיִּפְסְקוּ דִין תּוֹרָה כְּפִי חֻכְמָתָם וְדַעְתָּם, וַיְקִימוּ אֶת הַמָּמוֹן עַל מְקוֹמוֹ הַנִּכּוֹן, לְפַעֲמִים הַמָּמוֹן נִשְׂאָר אֲצֵל בְּעֻלְיוֹ הָרָאשׁוֹנִים, וְלֹא הֶצְרַךְ לְבוֹא אֶל דִּין תּוֹרָה, רַק לְהַזְכִּיר עֲצָמוֹ מִן הַתּוֹרָה שְׂיֵשׁ בְּתוֹךְ עֲסָקְיוֹ, אֲבָל אַחַר כֵּן זֹכָה בְּדִין, וּלְפַעֲמִים מוֹצִיאִים הַמָּמוֹן מִמֶּנּוּ, כִּי לֹא זָכָה אֵלָיו בְּדִין, וְעֲכָשׂוּ הַתּוֹרָה נוֹקְמַת בּוֹ, וּמֵרָאָה לוֹ שְׂאִין הַמָּמוֹן שְׂיָךְ אֵלָיו, וְעֻלְיוֹ לְהַחֲזִירוֹ לְבְּעֻלְיוֹ הַנִּכּוֹנִים, וְאִזְ חוֹזְרַת הַתּוֹרָה אֶל תּוֹךְ כָּל עֲסָקְיוֹ, וְכָל דְּבַר חוֹזֵר וּבָא עַל מְקוֹמוֹ בְּשָׁלוֹם.

אם לא ישלם בגלגול זה, יצטרף לשלם בגלגול אחר ועל כן אחריות גדולה ועצומה מנחת על צוארי הדיינים ופוסקי הלכות, כי הם צריכים לגלות התורה האמתית שיש בכל המשא ומתן, ואם ינטו מן התורה, חס ושלום, יגרמו קלקול יותר גדול, רחמנא ליצילן. כי לא די שלא גילו התורה שיש בתוך המשא ומתן, אלא גם הוציאו ממון שלא כדיון, וכל הקולר מנח על צוארם, ועל כן אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין

ז ע"א): 'לְעוֹלָם יִרְאֶה דִּין עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ חֶרֶב מִנַּחַת לוֹ בֵּין יִרְכוּתָיו, וְגִיּוֹנוֹם פְּתוּחָה לוֹ מִתְחַתִּיו', כִּי הִיא אַחֲרֵינָה גְדוּלָּה מְאֹד, וְאִם יַחֲבִיב דִּין מִמוֹן שְׁלֵא כְּדִין, אוֹ אִם יִכְשַׁל בְּעוֹן שַׁחַד, חֵס וְשָׁלוֹם, אוֹ לֹא יִשְׁמַע טַעֲנַת שְׁנֵי בְּעָלֵי דִינִים כְּאַחַד, אֲזִי יִצְטָרֵף לְשָׁלֵם מִחִיר גְּבוּוֹה עַל זֶה, וּכְדִין הַגּוֹזֵל אוֹ הַגּוֹנֵב אֶת חֲבֵרוֹ, שְׁלֹפְעָמִים מְשָׁלֵם כְּפָל, וְלֹפְעָמִים אַרְבָּעָה וְחַמֶּשֶׁה, וְאִם לֹא יִשְׁלֵם בְּגִלְגוּל זֶה, יִצְטָרֵף לְשָׁלֵם בְּגִלְגוּל אַחֵר, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן. וְלִכֵּן עַל כָּל דִּין לְדַעַת אֶת מִי הוּא דֵּן, וְלִפְנֵי מִי הוּא דֵּן, וּמִי הוּא עֲתִיד לְהַפְרֵעַ מִמֶּנּוּ אִם נוֹטָה מִקּוֹ הַדִּין (רמב"ם הַלְכוֹת סְנֵהֲדִין פָּרָק כָּג הֵלְכָה ח'; וְשִׁלְחַן עֲרוּף חֲשׁוֹן מִשְׁפָּט סִימָן ח' סְעִיף ב'). וַיִּבְקֶשׁ הַרְבֵּה מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיַעֲזָרֵהוּ לִכְוֹן לְאַמְתָּהּ שֶׁל תּוֹרָה, וְאֲזִי בּוֹדָאֵי לְעוֹלָם לֹא יִכְשַׁל, וַיִּזְכֶּה לְהוֹצִיא לְאוֹר כָּל דִּין תּוֹרָה עַל אַמְתָּהּ כִּדְתּוֹ וּכְדִין.

וְכֵן עַל כָּל אָדָם לְזַכֵּר תְּמִיד, שֶׁכָּכֵל עֲסָקִיו יֵשׁ תּוֹרָה וְהַלְכוֹת, וְעָלָיו לְחַפֵּשׂ וְלִמְצֹא הַתּוֹרָה שְׁיֵשׁ בְּתוֹכָם, וְאִם מֵאִיזוֹ סִבָּה נָטָה מִן הַתּוֹרָה שְׁיֵשׁ בְּתוֹךְ הַמִּשְׁאֵל וּמִתֵּן. וְצָרִיף לְדוֹן לִפְנֵי הַדִּינִים בְּדִין תּוֹרָה, אֲזִי יִזְהַר לְקַבֵּל עָלָיו פֶּסֶק הַדִּין תּוֹרָה בְּשִׁמְחָה,

וּלְצִיַּת הַיֵּטֵב אֶל דְּבָרֵי הַדִּינִים, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְקַן כָּל אֲשֶׁר עָוֹת,
וַיִּחְזֹר הַמָּמוֹן אֶל מְקוֹמוֹ הַנְּכוּן, וּבְזֶה יִפְטַר מֵעַל עֲצָמוֹ כָּל מִינֵי
עֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים, וּבִפְרָט עֲנָשׁ הַגְּלָגוּל, וַיִּזְכֶּה לְתַקוּן אַמְתֵּי
בְּזֶה וּבְכַּא לְנִצָּחַת, אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ.

וְאֵלֶּיךָ דִּינָא דְתַסְדֵּר קְדָמִיהוֹן

וְקָשֶׁר מוֹהֲרָא"ש ז"ל אֶת הָעֲנִין הַנ"ל לְפָרֻשַׁת הַשָּׁבוּעַ בְּקָשֶׁר
נֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, כִּי הֵנָּה כְּתִיב (שְׁמוֹת כ"א, א) וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר תִּשְׁמַע לְפָנֵיהֶם, וְאֵיחָא בְּזִהַר הַקְּדוּשָׁה (רִישׁ פְּרֻשַׁת מִשְׁפָּטִים)
תְּרַגּוּם, וְאֵלֶּיךָ דִּינָא דְתַסְדֵּר קְדָמִיהוֹן, אֵלֶּיךָ אֵינּוֹן סְדוּרִין
דְּגְלָגוּלָא וְכוּ', עֵינֵי שָׁם. וּמִבְּאֵר שָׁם בְּזִהַר הַקְּדוּשָׁה, סוּדוֹת רַבִּים
בְּעֵינֵי הַגְּלָגוּל, עֵינֵי שָׁם. וַיֵּשׁ לְהַבִּין לָמָּה דִּיקָא בְּפָרֻשָׁה זֹאת
מְרָמֵז כָּל סוּדֵי וְרִזֵּי הַגְּלָגוּל, וְאֵיזֵה קָשֶׁר לָהּ לְפָסוּק "וְאֵלֶּה
הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמַע לְפָנֵיהֶם"? אֲבָל לְפִי דְבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל
הַנ"ל מִבְּאֵר הָעֲנִין מְאֹד, כִּי הֵלֵא פְּרֻשַׁת מִשְׁפָּטִים הוּא עֵקֶר
הַמְּקוֹר לְכָל מִשְׁפָּטֵי וְדִינֵי הַתּוֹרָה בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ, הַלְכוֹת גְּנֵבָה
וְגִזְלָה, הַלְכוֹת נִזְיָקִין, אַרְבַּע שׁוּמְרִים, וְכוּ'. וְעַל כֵּן יֵשׁ לְכָל
אָדָם לְזַכֵּר שְׁבֻכָל עֵסֶק וְעֵסֶק שְׁלוֹ, יֵשׁ הַרְבֵּה הַלְכוֹת וְדִינִים
הַקְּשׁוּרִים אֶל הַתּוֹרָה, וְעָלִיו לְהַזְהֵר בְּכָלֶם בְּתַכְלִית הַזְּהִירוֹת,

וְלִכֵּן מִיַּד בְּתַחֲלַת הַפְּרָשָׁה, מְגַלֶּה הַזֶּהר עֵצֶם חֹמֶר הָעֵנִיץ, שְׂיִדַע כָּל אָדָם, שְׁבָאֵם לֹא יִזְהַר בְּכָל פְּרֻטֵי הַתּוֹרָה שֵׁישׁ בְּעֶסְקִים בֵּינוּ לְבֵין חֲבֵרוֹ, יִצְטָרֵךְ לְבוֹא לְיַדֵי עֹנֵשׁ הַגְּלָגוּל, חֵס וְשָׁלוֹם, שֶׁהוּא עֹנֵשׁ חֲמוּר וְקָשָׁה מְאֹד, וְלֹא יִמְחַל לוֹ עַד שְׂיִחְזִיר כָּל הַמָּמוֹן אֶל מְקוֹמוֹ.

אַזְהָרָה עֲצוּמָה לְדִין שְׁלֹא יִכְשַׁל בְּעוֹת הַדִּין

וְכֵן מִנַּחַת בְּמַלִּים הָאֵלוֹ אַזְהָרָה גְּדוּלָּה לְדִין, לְדוֹן אֶמֶת לְאֶמֶתוֹ, וְלִהְיֶזֶהר בְּכָל דְּבָרָיו לֹא לְנֻטוֹת מִמְשַׁפְּטֵי הַתּוֹרָה, כְּדִי שְׁלֹא יָבוֹא לְיַדֵי עֹנֵשׁ הַגְּלָגוּל לְתַקֵּן אֲשֶׁר עָוֹת, וְכִמוֹ דְּאִיתָא בְּדִבְרֵי הַבַּעַל הַטּוֹרִים עַל פְּסוּק זֶה, וְאֵלֶּה – נוֹטְרִיקוֹן וְיַחֲבִיב אָדָם לְחִקּוֹר הַדִּין, הַמְשַׁפְּטִים: נוֹטְרִיקוֹן – הַדִּין מְצִיגָה שְׂיַעֲשֶׂה פְּשָׁרָה טְרָם יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט. אֲשֶׁר: נוֹטְרִיקוֹן – אִם שְׂנִיָּהֶם רְוֹצִים. תְּשִׁים: נוֹטְרִיקוֹן – תִּשְׁמַע שְׂנִיָּהֶם יַחַד מְדַבְּרִים. לְפָנֵיהֶם – נוֹטְרִיקוֹן – לֹא פָּנִי נִדְיב יִהְיֶהר הִתְנַכֵּר מִיָּהֶם, עֵינֵי שָׂם. כִּי כָּל זֶה אַזְהָרָה עֲצוּמָה לְדִין שְׁלֹא יִכְשַׁל בְּעוֹת הַדִּין, וְיִחְקֹר כָּל דִּין תּוֹרָה הַיָּטֵב, וְיִזְהַר מְאֹד שְׁלֹא לְשְׁמוֹעַ דְּבָרֵי בַּעַל דִּין אֶחָד שְׁלֹא בְּפָנֵי חֲבֵרוֹ, וְכִמוֹ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדִין ז ע"ב) עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים א, טז): "שְׁמוֹעַ בֵּין אַחֲיֵכֶם וּשְׁפִטָתָם" – אַזְהָרָה

לְבֵית דִּין, שְׁלֹא יִשְׁמַע דְּבַרֵי בַעַל דִּין קֹדֶם שְׂיָבוֹא בַעַל דִּין חֵבְרוֹ. וְכֵן אֵיתָא בְּפֻרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ (שְׁמוֹת כג, א) לֹא תִשָּׂא שְׁמַע שׂוֹא, וּפְרַשׁ רַש"י, אֲזַהְרָה לְמַקְבֵּל לְשׁוֹן הָרַע, וּלְדִין שְׁלֹא יִשְׁמַע בַּעַל דִּין עַד שְׂיָבֵא בַעַל דִּין חֵבְרוֹ, עֵינֵי שָׁם, כִּי הָאֲחֵרִיּוֹת מִנְחַת בְּיוֹתֵר עַל הַדִּינִים וּמוֹרֵי צֶדֶק, שְׂיִוְרוּ מִשְׁפָּט צֶדֶק לְעַם, וַיִּגְלוּ לָהֶם הַתּוֹרָה שֵׁשׁ בְּכָל עֶסְקָם בֵּינָם לְבֵין חֵבְרֵיהֶם, וְעַל יְדֵי שֶׁהַדִּינִים מְתַנְהֲגִים כְּשׁוֹרָה וְכֹדֶת וְכֹדִין, עַל יְדֵי זֶה כָּל הָעַם מְקַבְּלִים מֵהֶם אֹר הַתּוֹרָה, עַד שְׁגַם אֶצְלָם יְאִיר דִּינֵי הַתּוֹרָה בְּכָל עַנְיֵיהֶם.

הַתְּנַהְגוֹת הַדִּינִים הַהֲגוּנִים וְהַכְּשָׁרִים, עָשׂוּ רַשָּׁם נִפְלָא כָּל כָּף וְסִפְר מוֹהֲרָא"ש ז"ל, שְׁדַבֵּר זֶה רָאָה בְּמוֹ עֵינָיו כְּמָה פְּעָמִים, אֶצְל הַבֵּית דִּין שֶׁל מֵר אָבִיו הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי מְנַחֵם זָאב מְטַאקָאֵי זי"ע, שֶׁהַתְּנַהְגוֹת הַדִּינִים הַהֲגוּנִים וְהַכְּשָׁרִים, עָשׂוּ רַשָּׁם נִפְלָא כָּל כָּף עַל בַּעְלֵי הַדִּינִים, עַד שֶׁהִסְפִּימוּ לְהַתְּפַשֵּׁר בֵּינֵיהֶם בְּלֵי רִיב וּמַחְלָקַת כָּלֵל, כִּי בְּבֵית הַדִּין שֶׁל אָבִיו זי"ע יִשְׁבוּ עִמוֹ עוֹד שְׁנֵי דִינִים מְמַחִים: הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ מְטַשְׂאָקָאֲנוּא ז"ל וְהַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ מְטַאֲרִטִיקוֹב ז"ל. וְהָיָה מְנַהֲגִם שְׁלִפְנֵי שֶׁהוֹצִיאוּ אֵיזָה פֶּסֶק דִּין, עָמְדוּ כָּל שְׁלֹשָׁתָם בְּיַחַד, וְהַתְּחִילוּ

לומר ודוי בלב נשבר ובקול בכי, וכמה וכמה פעמים, בראות בעלי הדינים לפני עיניהם, שלשה דינים ממחים זקנים, מכים על החזה, ואומרים ודוי בלב נשבר: אשמנו, בגדנו, גזלנו וכו', מראה זה הפיל עליהם בושח וחרפה כזאת, עד שהסכימו להתפשר ביניהם, ולא לבוא לידי פסק דין כלל, כי הדינים שמתנהגים באימה ויראה כראוי, ויודעים את מי הם דנים ולפני מי הם דנים, משפיעים אימה ויראה על כל הבאים לדון לפניהם, ומקבלים סייעתא דשמיא מיחדת להוציא לאור דין אמת לאמתו.

“לא תגורו מפני איש” במלא מובן המילה

[ובדרך אגב ספר מוהרא”ש ז”ל, שגם ראה כמה פעמים איך שסרב מר אביו הגאון הקדוש זי”ע לקבל לדון באיזה דין תורה, מחמת שכבר שמע צד אחד של אחד מבעלי הדינים לפני חברו, כי היה נוהר באסור “שמוע בין אחיכם” בתכלית, ולא היו יכולים להזיז אותו מדעתו, וגם פעם שלח אליו רב ומנהיג מפרסם גדול איזה שליח עם חות דעתו באיזה דין תורה, ואמר לו שיפסק כך וכך, ושלח לו אביו זי”ע בחזרה, שהוא יפסק כמו שכתוב בשלחן ערוך, ואינו מתפעל כלל

מדעות בני אדם... כי הִיָּה תִקִּיף בְּדַעְתּוֹ מָאֵד, וְהָיָה מְקִיָּם
(דְּבָרִים א, יז): "לֹא תִגְוְרוּ מִפְּנֵי אִישׁ" בְּמֵלֵא מוּכָן הַמִּלָּה].

חיוב גדול על כל אחד מישראל ללמד פוסק בכל יום
וזהו "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם", שנצטוו משה
רבנו, עליו השלום, לסדר את כל ההלכות שבין אדם לחברו
לפני נשמות ישראל - "כשֶׁלַחַן עֶרוֹף וּמוּכָן לֶאֱכֹל לִפְנֵי
הָאָדָם" (כמובא בפרוש רש"י פסוק א). כי כל ההלכות הכתובות בכל
ד' חלקי שלחן ערוף, שיכות לכל אדם בכל זמן, והצדיקים
האמתיים מעוררים נשמות ישראל ללמד את כל ארבעת חלקי
שלחן ערוף ולהיות בקי בכלם, וכמו שעורר רבנו ז"ל בכמה
תורות ושיחות (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ח' וסימן סב, ושיחות הר"ן
סימן כט וסימן עו): ללמד שלחן ערוף ופוסק בכל יום, ואמר
(שיחות הר"ן סימן קפה), שחיוב גדול על כל אחד מישראל ללמד
פוסק בכל יום, שזהו ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם,
"כשֶׁלַחַן עֶרוֹף וּמוּכָן לֶאֱכֹל לִפְנֵי הָאָדָם - וְתִכַּף וּמִיד מְזַהֵר
הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ עַל חֶמֶר הָעֲנָיִן: 'וְאֵילִין אֵינּוֹן סֵדֵר הַגְּלִגּוּלִים'
וכו', כי על אדם לדעת, שאם יקח דברים אלו בקלות, ויִלְךְ
בשרירות לבו להתנהג בממון חברו כמו שרוצה, יש על זה

עָנַשׁ הַגִּלְגּוּל, וְסוּף כָּל סוּף יִצְטָרֵךְ לְשַׁלֵּם עַל זֶה מְחִיר גְבוּהָ, וְעַל כֵּן לָמָּה לְהַכְנִיִס עֲצָמוֹ בַּסִּכָּנוֹת כְּאֵלוֹ, יוֹתֵר טוֹב לְלַמֵּד הַלְכוּת הַתּוֹרָה, וְלִלְכֹת אֶל פּוֹסְקֵי וְדִינֵי הַתּוֹרָה שְׂיִוְרוּ לוֹ הַדְרָךְ הַנָּכוֹן בְּהַלְכוּת הַתּוֹרָה, וְאִזּוּ יִהְיֶה נָקִי וְנֹךְ מִכָּל מִינֵי עֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים, חֵס וְשָׁלוֹם, וְעַל מְקוֹמוֹ יָבוֹא בְּשָׁלוֹם.

הִיא חַיִּב בְּגִלְגּוּל הָעֶבֶר - וְכַעַת חִיבְתוֹ הַתּוֹרָה לְשַׁלְּמוֹ וְזֶהוּ הַמוֹבָא בַּסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ דְּגַל מַחְנֵה אַפְרַיִם (רִישׁ פְּרָשַׁת מִשְׁפָּטִים), וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשִּׂים לְפָנֶיהֶם, אֵיתָא בְּזִהַר הַקְּדוֹשׁ (מִשְׁפָּטִים צד ע"א) אֵילִין סְדוּרִין דְּגִלְגּוּלָא, עֵינֵן שָׁם, וְהוּא תְּמוּנָה לְכַאוּרָה, הָא בַּפְּסוּק מְפָרֵשׁ וְאִזִּיל דִּינֵי מְמוֹנוֹת, אִךְ שְׁמַעְתִּי בְּעֵינֵן הַדִּין, שְׁאַחַד דִּן אֶת חֲבֵרוֹ לְבֵית דִּין, וְיִודַע בְּעֲצָמוֹ שְׁבוּדָאֵי הוּא זְכָאֵי בְּדִין, וְהַתּוֹרָה מְחִיבְתוֹ, אֵל יִקְשֶׁה לוֹ, הֲלֵא תוֹרַת אֱמֶת הִיא, וְדַרְכֵיהָ דְרַכֵּי נַעַם, כִּי זֹהִי אֱמֶתוֹת הַתּוֹרָה וְנַעַם דְרַכֵּיהָ, כִּי בּוּדָאֵי מְסֻתָּמָא הִיא חַיִּב בְּגִלְגּוּל הָעֶבֶר לְאִישׁ הַדִּין עִמוֹ, וְכַעַת חִיבְתוֹ הַתּוֹרָה לְשַׁלְּמוֹ, כְּדִי לְצַאת יְדֵי חוֹבְתוֹ, וְחֲבֵרוֹ שְׁלוּקָח עִתָּה הַמְּעוֹת בְּמַרְמָה, הוּא עֲתִיד לְתַן אֶת הַדִּין, וְכֹאֵלֶּה רַבִּים בְּעֵינֵי דִינִים. וְזֶה יֵשׁ לוֹמֵר שְׂרַמְזוּ הַזִּהַר הַקְּדוֹשׁ, וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים, שְׁהֵם דִּינֵי מְמוֹנוֹת, אִךְ עַל פִּי שְׁמֵן הַנְּרָאָה הֵם

נֶגְד הָאֱמֶת לְפַעֲמִים, אֶךְ דְּהֶאֱמַת הוּא "אֵילִין סְדוּרִין דְּגִלְגּוּלָא",
וְהִינּוּ הַבּוֹרָא הַכֹּל וּבּוֹרָא כָּל הַנְּשָׁמוֹת, הוּא הַיּוֹדֵעַ אִיךָ הִיָּה
בְּגִלְגּוּלִים הַקּוֹדְמִים בֵּין אִישׁ לַחֲבֵרוֹ, כִּכָּה יְסוּבֵב הַמְּסַבֵּב,
וּמִנְהִיג עַל פִּי הַתּוֹרָה אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וּבְצַדִּיק
וּבְמִשְׁפָּט, אֱמֶת לְשֹׁפֵט בֵּין אִישׁ וּבֵין רַעְהוּ, וּבֵין שׁוֹרוֹ וְחֲמוּרוֹ,
וְכָל אֲשֶׁר לוֹ כְּפִי אֲשֶׁר יוֹרָה אֱלֹקִים וְכוּ', עֵינַן שָׁם בְּדַבְּרֵיו
הַקְּדוּשִׁים. כִּי בְּכָל עֶסְקֵי בְּנֵי אָדָם, יֵשׁ רְזִין וְסוּדוֹת עֲלִיוֹנִים, וּמִי
שֶׁמְחַפֵּשׁ הַתּוֹרָה וְהַהֲלָכוֹת שֵׁישׁ בְּכָל דְּבַר, מִתְּגַלֶּה לוֹ גְלוּי
אֱלֹקוֹת מִתּוֹךְ כָּל פְּרֻט וּפְרֻט.

סוף כל סוף יתקן הכל על ידי סודות ורזי הגלגול
וספר מוהרא"ש ז"ל, שפעם בא המגיד הקדוש ממעזריטש
זי"ע אל רבו הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, ובקש ממנו שיסביר
לו פשט בדברי הזהר "אילין סדורין דגלגולא", ואמר לו הבעל
שם טוב הקדוש זי"ע, שיסע לאיזה יער שיש שם אילן ומעין
תחתיו, ויחביא עצמו על ההר ממול האילן, מאחורי איזו אבן
גדולה הנמצאת שם, ויראה כל הנעשה, אבל לא יקום ממקומו,
ולא יגיד שום דבר עד שיעבר היום, ואז יחזר אליו, ויסביר לו
כל מה שראה, וכן עשה המגיד הקדוש זי"ע, שנסע תכף ומיד

לַיַּעַר, וּמִצָּא הָאֵילָן וְהַמַּעֲיָן הָעוֹבֵר תַּחְתָּיו, וְהַחֲבִיא עֲצָמוֹ
מֵאַחֲרֵי אֵיזוֹ אָבֵן גְּדוֹלָה עַל הַהָר מִמּוֹל הַמָּקוֹם הַהוּא, שֶׁמֶשֶׁם
אֶפְשָׁר לְרְאוֹת כָּל הַנֶּעֱשֶׂה שָׁם, וּפְתָאם רָאָה אֵיךְ שֶׁהִגִּיעַ שׁוֹר
גְּדוֹל עַל סוֹס מְזִיָן, וְהָיָה עֵינָף וְיָגַע, וַיֵּשֶׁב תַּחַת הָאֵילָן, וְאָכַל
וְשָׁתָה וְקָרַר עֲצָמוֹ מִן הַמַּעֲיָן, וְנָסַע לְדַרְכוֹ, אֲבָל בְּפִזְזוֹתוֹ שָׁכַח
שֵׁם אֲרֶנֶק מְלֵא מַעוֹת, אַחֵר קִצָּת זְמַן הִגִּיעַ לְשֵׁם עוֹד אִישׁ אַחֵר,
וְגַם הוּא הִנִּיחַ עֲצָמוֹ לְפּוֹשׁ שָׁם, וּפְתָאוֹם רָאָה שֶׁמִּנְחָ שֵׁם אֲרֶנֶק
מְלֵא מַעוֹת, וְשָׁמַח מְאֹד וּלְקַחֵם לְעֲצָמוֹ וְהִלֵּךְ לְדַרְכוֹ, אַחֵר קִצָּת
זְמַן בָּא לְשֵׁם אִישׁ עֲנִי וְנִכְהָ רוּחַ, וְהָיָה גַם כֵּן עֵינָף וְיָגַע, וַיֵּשֶׁב
תַּחַת אוֹתוֹ אֵילָן וְאָכַל לַחֲמוֹ הֵיבֵשׁ וְשָׁתָה מִן הַמַּעֲיָן, וְהִנִּיחַ
עֲצָמוֹ לְיִשׁוֹן קִצָּת, וּלְפִתְעָ בָּא בַחֲזָרָה אוֹתוֹ שׁוֹר שֶׁשָׁכַח אֶת
הָאֲרֶנֶק, וְהִקִּיץ הָעֲנִי מִשְׁנָתוֹ, וְשָׁאֵל אוֹתוֹ, אֵיפּוֹא הָאֲרֶנֶק
וְהַמַּעוֹת שְׁלִי? וְהָעֲנִי לֹא יָדַע מְכֻלוֹם, וְאָמַר שְׁלֹא רָאָה שׁוֹם
אֲרֶנֶק וְשׁוֹם מַעוֹת, וְהִתְחִיל הֵלָה לְהַכּוֹתוֹ מִכּוֹת רֶצַח, עַד זׁב
דָּם, וְצָעַק שִׁיחֲזִיר לוֹ הַמַּעוֹת, אֲבָל הָעֲנִי אוֹמֵר שְׁאִינוֹ יוֹדַע
מְכֻלוֹם, עַד שֶׁרָאָה הַשׁוֹר שְׁאִין לוֹ מָה לַעֲשׂוֹת עִמוֹ, וְעִזַּב אוֹתוֹ
מִתְגוֹלָל בְּדָמוֹ, וְכָל זֶה רָאָה הַמַּגִּיד הַקְּדוֹשׁ זִי"ע מִמוֹשְׁבׁוֹ
מֵאַחֲרֵי הָאָבֵן, אֲבָל לֹא הָיָה רִשְׁאֵי לוֹמַר שׁוֹם דָּבָר כְּפִקּוּדַת

רבו, ובינתים הגיעה השעה שאמר לו רבו לחזור אליו, וחזר אל הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, וספר לו כל מה שראה, ואמר לו הבעל שם טוב זי"ע: כל מה שראית הוא "סוד הגלגול", ובזה תבין פרוש הזהר "אלן אינון סדורין דגלגולא", הנה איש הראשון שהוא השר שרכב על הסוס, היה חייב בגלגול ראשון לאיש השני, סך מסים של כסף, שהוא בדיוק הסך שהיה בתוך הארנק שאבד, אבל לא רצה לשלם לו, ובאו לדין תורה לפני רב ודין, שהוא האיש השלישי, ונתן לו הראשון שחד, ולא עין הרב היטב בדינו, ופסק לטובת הראשון, וממילא לא שלם לשני את המעות, ולכן עתה בגלגול זה שלם הראשון לשני את חובו על ידי שאבד את הארנק שלו, והשני שהיה בעל חובו מצא אותו, והרב והדין שקבל השוחד, ולא פסק כהגן, עכשו קבל עונשו שנעשה עני, וקבל מכות רצח מהאיש הראשון שנתן לו השוחד, נמצא שהכל בישר ובחשבון צדק. וזהו באור דברי הזהר "דין רזא וסדורין דגלגולא", כי הקדוש ברוך הוא מסבב סבות שסוף כל סוף יתקן הכל על ידי סודות ורזי הגלגול.

לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר פָּגַם בְּמַחְשְׁבָהּ דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה שֶׁל תְּאוּוֹת עוֹלָם הַזֶּה
 וְהֵנָּה עַל פִּי כָּל זֶה יוֹבֵן מְאֹד לְמָה מְסִימִים אֶת יְמֵי הַשׁוֹכְבִּים
 עִם פְּרִשְׁת מִשְׁפָּטִים דִּיקָא, כִּי יְמֵי הַשׁוֹכְבִּים מְסַגְּלִים לְתַקוּן
 הַבְּרִית, לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר פָּגַם בְּמַחְשְׁבָהּ דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה שֶׁל תְּאוּוֹת
 עוֹלָם הַזֶּה, אֲבָל הָעֶקֶר לְזִכֹּר שֶׁהַכֹּל מֵתְחִיל עִם תְּקוּן הַמִּשְׁפָּט,
 כִּי עַל יְדֵי עוֹוֹת הַמִּשְׁפָּט, וְעַל יְדֵי רַבָּנִים וְדִינָיִם שְׂאִינָם כְּשָׂרִים,
 בָּא תְּאוּוֹת נְאוּף, רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן (לְקוּטֵי מוֹהֲרָן חֶלֶק ב' סִימָן ה'), וְלִכְּן
 צְרִיכִים לְהִזְהָר מְאֹד בְּכָל הַמִּשְׁפָּטִים שְׂבִינּו לְבֵין חֲבֵרוֹ, וְלֹא
 לִנְגַע בְּמִמוֹן שְׂאִינּו שְׁלוֹ, כִּי הַמִּתִּיר לְעַצְמוֹ מִמוֹן חֲבֵרוֹ שְׁלֹא
 כְּדִין, עָלוּל לְבוֹא לְכָל הָרְעוֹת שְׂבִעוּלָם, רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן, וְכִמוֹ
 דְּאִיתָא בְּסִפְר הַמְּדוּת (אוֹת גְּנֵבָה סִימָן א): 'מִי שֶׁנִּפְתָּה לְבוֹ לְגִזְלָה,
 וְכִיּוֹן שֶׁהִתִּיר לְעַצְמוֹ גְּזוּלַת חֲבֵרוֹ, הָרִי הוּא מוֹכֵן לְכָל חֲטָא וְעוֹן,
 וְאִין תִּקְנָה לְהַסִּירוֹ מִדְּרַכּוֹ הָרְעָה'; עֵינ שָׁם, וְלִכְּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן
 הוּא לְהִזְהָר מְאֹד בְּמִמוֹן חֲבֵרוֹ, וְלֹא לִנְגַע בְּמָה שְׂאִינּו שְׁלוֹ, וְאִזִּי
 יִזְכֶּה לְהַתְּטֵהר וְלְהַתְּקַדֵּשׁ גַּם בְּמַצּוֹת שְׂבִינּו לְבֵין הַמְּקוֹם,
 וְיִזְכֶּה לְקַדְּשֵׁת הַבְּרִית בְּאַמֶּת. וְהַשֵּׁם יִתְּבָרַךְ יִזְכְּנו לְתַקוּן
 הַמִּשְׁפָּט וְלְתַקוּן הַבְּרִית בְּאַמֶּת, וְנִזְכֶּה לְהַתְּקַדֵּשׁ וְלְהַתְּטֵהר
 בְּקַדְּשָׁה עֲלִיוֹנָה, עַדִּי נִזְכֶּה לְעֵלוֹת וְלְהַכְּלִיל בּוֹ יִתְּבָרַךְ לְגַמְרֵי
 מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן.

הַזְדַּמְנוּת נִפְלְאָה!

”הַמְשַׁתְפָּטֵף בְּהַדְפָּסֵת ”אֲשֶׁר
בַּנְּחָל”, (אף כַּמָּוָה אֲנָשִׁים בְּנֶחֱד), יִזְכֶּה
לְיִשׁוּעָה בְּכֹל עֲנִין שִׁיֶּצְטָרֵךְ...”

(כ"ק מרן מוהר"א ש"ש ל"ט"א)

לְנִטְוִילַת חֵלֶק בְּהַדְפָּסֵת הַפְּרָכִים
הַקְדוּשִׁים שֶׁל 'אֲשֶׁר בַּנְּחָל':

052-7622316